

Last — det tror jeg for Resten ikke —, saa har jeg i hvert Fald overhørt det. Jeg tror tværtimod, at den ærede Ordførers Tale var fuldt ud korrekt og i alle Maader rigtig.

Naar den højtærede Minister sagde, at man fra alle Sider var glad over den liberale Administration i Ministeriet, saa er det ogsaa en Udtalelse, jeg ikke kan underskrive. Jeg havde Eksempler at fremdrage ved anden Behandling — desværre blev jeg stoppet af den højtærede Formand —, som i alt Fald for mig godtgjorde, at Administrationen havde sine Brøst. Jeg deltager derimod ganske i den højtærede Ministers Udtalelser om det ønskelige i, at dette Forslag maa gaa saa enstemmigt og stærkt som muligt op til det andet Ting.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det ærede Medlems personlige Bemærkninger skal jeg lade ligge. Det ærede Medlem bekræftede altsaa nu, at jeg havde Ret til at antage, at Ordføreren ikke kunde udtale sig paa det samlede Udvalgs Vegne i Henseende til, at vi ikke var komne højt nok op med Tillægslaanene. Jeg forstod det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) — og Rigsdagstidenden vil sikkert vise, at jeg har Grund til at antage det — saaledes, at han sluttede sig til den ærede Ordførers Beklagelse. Nu høre vi, at det dog ikke gælder med Hensyn til Tillægslaanesummens Højde, men derimod med Hensyn til, at jeg ikke kunde tage mod det Forslag, der har været paa Tale siden anden Behandling, og hvorefter Landbrugsministeren skulde have en almindelig Beføjelse til, „hvor særlige Omstændigheder tale derfor“, at give Tillægslaan udenfor de Regler, der ellers ere foreskrevne. Det er denne Beføjelse til paa dette almindelig Grundlag at give Tillægslaan, som jeg ikke kan tage imod, og som ingen Landbrugsminister kan være tjent med at tage imod, og heller ingen Amtskommission kan være tjent med at have i den Lov, hvorefter den skal administrere. Men naar det, der var Formaalet, kan naas uden en Ændring i Loven, og det indrømmede de Herrer i Gaar i Udvalget — det er jo ingen Hemmelighed —, naar de Herrer i Gaar i Udvalget var tilfredse og i Dag fremdeles synes at være tilfredse med mine Udtalelser om, hvorledes Tillægslaanbestemmelserne ventelig ville blive liberalt fortolkede fra Ministeriets Side, saa synes

jeg ikke, at vi skulle strides om Bestemmelser, der ikke foreligge til Afgørelse og altsaa heller ikke foreligge til Debat. Men det glæder mig at kunne konstatere, at det ærede Medlem altsaa ikke deltager i Beklagelsen af, at vi ikke ere komne op over de 2,100 Kr., og det vilde ogsaa være en ganske snurrig Stilling, hvis det ærede Medlem havde deltaget i en saadan Beklagelse.

Ordføreren (Pedersen-Nyskov): Jeg kan ikke undlade at sige et Par Ord til den højtærede Minister i Anledning af, at han undrede sig over, at jeg havde udtalt, at jeg troede, hele Udvalget havde ønsket, at Bestemmelserne om Tillægslaanene kunde have været affattede i en noget anden Form, hvorefter der kunde have været budt de tidligere Laantagere de samme gunstige Vilkaar som de nuværende. Den højtærede Minister kunde egentlig ikke undre sig derover, da det vil være den højtærede Minister bekendt, at vi i Udvalget have stillet Forslag, der netop gik i den Retning, og som havde fundet Tilslutning hos hele Udvalget. Da jeg nævnedes dette og udtalte en Beklagelse over, at man paa dette Punkt ikke fuldt ud havde naaet det, man sikkert fra Udvalgets Side havde ønsket, gjorde jeg det paa en saa lempelig Maade, at jeg ikke troede, det skulde have givet Anledning til nogen som helst Strid, hvad jeg ikke paa nogen Maade ønsker ved denne Lejlighed at fremkalde, idet jeg mener, hvad jeg ogsaa udtalte, at de Forbedringer, der ere paa dette som paa alle de øvrige Punkter, ere saa betydelige, at vi kun kunne være glade ved at tage mod Loven, som den er i Øjeblikket.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): For saa vidt kan jeg ikke undre mig over, at den ærede Ordfører minder om, hvilke Ønsker og Stemninger der har været til Stede i Udvalget. Men da Sagen er afgjort ved anden Behandling, undrede jeg mig alligevel over, at han her paa Falderbet udtalte en, om ikke i Formen, saa dog i Realiteten stærk Beklagelse af, at man ikke var naaet videre, og navnlig undrede jeg mig over den Motivering, at man ved Lovforslagets nuværende Affattelse ikke stillede de gamle Statshusmænd under lige Vilkaar med de nye. Jeg bestrider, at denne Beklagelse er berettiget, thi ingen kan benægte, at Jordpriserne ere stegne i alt Fald i nogen Grad, og at ogsaa Materialpriser og Arbejdspriser ere stegne,